שער מאמרי רשב"י — פרשת ויקרא

שם בדף י' ע"ב וז"ל ו"ד מעילא לתתא ד"ו מתתא לעילא כו' זה הענין. נתבחר באדרת האזינו בדרפ"ט ע"ב וע"ש גם נתבאר בפ' נשא בר"מ בדקמ"ו ע"ב:

שם בדי"א ע"ב וז"ל ועל דא בעי למכתב שמא קדישא יו"ד בקדמיתא קוצח חד לעילא (ע"ג) וקוצא חד באמצעיתא וקוצא חד לתתא והא אתמר כו' סדר הכתיבה היא כך כי בתחילה יכתוב אות הי' של הוי"ה ויעשה תחילה קוץ העליון ואח"כ קוץ אמצעי הנקרא גוף היו"ד ואח"כ קוץ השלישי התחתון וטעם הדבר הוא לרמוז כי באות היו"ד כלולו' ג' ראשונות בשלשה קוצין שבה גם רומזין אל שלשה אותיות שיש במילוי אות יו"ד אשר הם כוללין כל עשר ספירות כנודע כי אות יו"ד עם ג' קוציה כוללים כתר חכמה ובינה ואות ו' כוללת שש קצוות ואות ד' היא המלכות גם יוד בגימט' עשרים שהם בחינת עשר ספירות ממעלה למטה וממטה למעלה ואח"כ יכתוב אות הא ראשונה באופן זה ה כי תחילה יכתוב אותה הנקודה שעומדת באחורי הה"א שהיא כעין י' ואח"כ יכתוב קו וגג העליון של הה"א וימשיכנה וידבקנה עם יוד הנז' ואח"כ ישלים לכתוב קו הימין שמעומד ואח"כ יכתוב קו השמאלי שמעומד אבל לא ידביקנו עם הגג רק ישאר תלוי ועומד כנודע וטעם הדבר הוא כי כבר ידעת כי ה' ראשונה היא בינה אשר (ד"ש ע"ב) לעולם חכמה קשירה בה ואין ביניהם פירוד בסוד ונהר יוצא מעדן דלא אתפרשו לעלמין ולכן יכתוב תחילה אותה היוד בסוד החכמה הנקשרת עמה ואח"כ יכתוב כל צורת הה"א שהיא הבינה עצמה ובזה נמצא כי החכמה נמצאת בבינה וקשורה בה גם ע"י הציור הנז' נמצא כי צורת הה"א נעשית בשלשה קוים ועל ידי כן הג' קוים תחתונים הכוללים שש קצוות חג"ת נה"י הנרמזים באות ו' של ההוי"ה הנה הם הם הנרמזים ונאחזים וכלולים בשלשה קוי הה"א הנז' בסוד חסד ונצח בקו ימין ות"ת ויסוד בקו אמצעי וגבורה והוד בקו שמאלי ונמצא כי הש"ש קצוות הרמוזים באות ו' נאחזים בג' קוי הה"א ושלשה קוי הה"א מתפשטין ונמשכין ויוצאין מן היו"ד שבאחורי הה"א והרי בזה מקושרות יחד שלשה אותיות יה"ו ואח"כ יכתוב אות ו' של ההוי"ה הרומזת אל ברא ביכרא ז"א ואח"כ יכתוב הה"א אחרונה על דרך מה שכתב הה"א ראשונה אלא שהוא באופן אחר כי בתחילה יכתוב קו ימין של הה"א בצורת ו' עם ראש ואח"כ יכתוב קו וגג עליון ויחברנה עם הו' הנז' ואח"כ יכתוב קו השלישי השמאלי תלוי ועומד כזה ה'. וטעם הדבר הוא כמו שבהא ראשונה כותב תחילה צורת י' באחורי הה' לרמוז אל התקשרות חכמה עם בינה גם בה' זו תתאה יכתוב תחילה צורת ו' בקו ימין של הה"א לרמוז אל התקשרות אות הו' עם הה' חיבור ז"א עם נוקביה והרי על ידי כן נמצאת כל ד' אותיות ההוי"ה הזאת מקושרות ומחוברות ואל תטעה במה שכתבתי לומר שצריך שיניח צורת ההיהין ע"ד הנז' נפרדות היו"ד והוא"ו מן ההיהי"ן אמנם הכונה היא שבעת שמתחיל לכתוב יכתבם ע"ד הנז' ותכף

אחר שכתב אות הי' בעוקץ הה' מאחריה יכתוב גג הה' ותכף יתחברנה עם הי' הנז' וכן יעשה באות ה' שניה ועיין בדרפ"ט ע"ב באדרת האזינו:

שם במאמר הנז' וז"ל שתיתאה יהו"ה רחמי שלימו דכלא עקרא דכלא קשרא דמהימנותא אחיד לכל סטרין ודא ת"ת ישראל כו'. צריך לדעת מה נשתנה ספי' הת"ת משאר העשר ספירות להיות בה שם ההוי"ה בשלימותא. הנה נודע כי יש הוי"ה (ע"ד) אחת כוללת כל הי"ס וספירת הת"ת נרמז באות ו' של ההוי"ה ההיא כנודע והנה המלכות שהיא ה' אחרונה שבהוי"ה הנז' היא דבוקה באחורי זו הו' הנקרא ת"ת והרי איך הת"ת כולל שתי אותיות ו"ה של ההוי"ה. גם נתבאר אצלינו כי ז"א בהיותו בן ששה קצוות בלי מוחין וכאשר הגדיל עלו חג"ת שבו ונעשו חכמה ובינה ודעת שבו והנה"י שבו ענו במדרגת חג"ת שבו אחר ההגדלה ואח"כ נתוספו לו נה"י מחדש בסוד כונן שמים בתבונה ונמצא כי בשליש העליון של הת"ת דגדלות יש בו בחינת היסוד הראשון אשר בו מזדווג עם לאה בתפלת המנחה דחול כמבואר במקומו (אמר שמואל וגם נתב' בשער השמיני והוא שער הגלגול בדרוש קטן בענין הנשמות ושם נתבאר גם כן איך יש חמשה מיני זווגים והזיווג הרביעי הוא זווג ישראל עם לאה במנח' דימי החול והיא אינה מתפשט' רק כשיעור חציו העליון שהוא עד החזה שלו ואז הוא מזדווג עמה ביסוד שהיה לו בתחילה אל ז"א בהיותו בבחינת שש קצוות בלבד כמבואר אצלנו בענין התפי' ואז שניהם יחד היסו' ולאה הם בחינת שתי אותיות י"ה כי לאה ה' עלאה והיסוד הוא אות יוד כנודע והרי איך כל ארבע אותיות ההוי"ה נמצאים יחד בספירות הת"ת מש"כ בשאר הספירות וצריך שתדע כי אין זה אלא שם ההוי"ה בלי ניקוד כי היא לעולם בספירת הת"ת בבחינת הכלי שבו אבל כשההוי"ה היא מנוקדת אז היא בחינת הפנימיות של הספירות ואז כפי בחינת ניקוד שלה יהיה מקומה כנז' בס' התקונין תיקון ע' כי פנימיות ספירת הכתר היא הויה בנקודת קמץ כולה ופנימיות ספירת חכמה היא הויה בניקוד פתח כולה כו' כמבואר אצלנו בשער ההקדמית בדרוש בענין שמות הספירות כו' בדקמ"א ע"ב וקמ"ב ע"ב וע"ש כי שם תמצא כתוב משם התיקונין בתיקון ע' בדקכ"ח ע"א כי ההויה העשירית היא בנוקבא דז"א ואין בה ניקוד כלל והוא חולק עם מה שכתבתי כאן שהוא בספירת הת"ת בבחינת הכלי שבו ואפשר לישב כי הכל הולך למקוס אחד שההויה בלתי ניקו' הוא בנוקבא דז"א עצמו דפרטיות ולכן כתב כאן שהיא בספירת הת"ת כו' כנלע"ד שמואל):

שם בר"מ בדי"ז ע"א וז"ל ואינון ח"י אתוון דשית סטרין דכלילן בצדיק חי עלמין כו' שמעתי בשם מורי הרב (ד"ש ע"ג) זלה"ה על ענין זה כי ששה צרופי שם יה"ו אשר בשית סטרין אם תחבר בכל הויה מהם אות ה' אחרונה יהיו ששה הויות שהם בגימטריא יוס"ף שהוא ביסוד חי עלמין: